

FOAIE PAROHIALĂ

23 - 29 aprilie 2023

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Te preamăresc, Dumnezeu meu, împreună cu Apostolul Toma, căci am păcătuit precum el cu necredința. Acum însă Te preamăresc și mai mult... Domnul meu și Dumnezeu meu, Dumnezeu meu și totul meu. Pe Tine și pe nimeni altcineva decât numai pe Tine trebuie să Te doresc.

Toma s-a apropiat ca să atingă Rănile Tale Preasfinte. Cândva va veni ziua în care la fel și eu voi putea cu adevărat și în mod vizibil să mă aplec să le sărut. Cât de minunată va fi această zi în care liber de toate, chiar și de cea mai mică impuritate și de păcat, mă voi putea apropia de Dumnezeu-Om care domnește pe scaunul mării! Aceasta va fi o lume minunată, când ispășindu-mi păcatele și greșelile, voi vedea cu proprii mei ochi Fața Ta; când voi putea privi fără nici cea mai mică piedică la gura și la ochii Tăi, îngenunchind și sărutând picioarele Tale, aruncându-mă în brațele Tale plin de bucurie. Singurul prieten adevărat al sufletului meu, pe Tine Doamne, de acum Te doresc, și vreau să Te iubesc, pentru a Te putea iubi și în acele zile de apoi.

Aceasta va fi o zi veșnică, fără sfârșit, atât de diferită de zilele pământești. Acum simt în mine greutatea acestui corp al morții, mii de gânduri mă domină și numai unul dintre acestea este de ajuns, a mă face să fiu lipsit de Cer. În acea zi nu va mai fi nici o posibilitate de a păcătui... Perfect și plăcut feței Tale, mă voi putea bucura de prezența Ta fără frică, înconjurat de îngeri și de arhangheli, și nu mă voi rușina că voi fi văzut.

Chiar dacă încă nu sunt pregătit să Te văd și să Te ating, Dumnezeu meu, cu toate acestea vreau să mă apropiu de Tine și să doresc a avea ceea ce cu siguranță acum nu pot avea. Amin. (După J. H. Newman)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Adela Popa-Ghițulescu, Delia-Maria Radu, Cristian Ciupleu, Ana Ciocan și Floare Faur** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atingeți-Mă, priviți mâinile Mele, picioarele Mele și coasta Mea, străpunse.

Mâinile reprezintă acțiune, construire, realizare. Multe persoane cred că nu mai este nimic de făcut cu viața lor, că totul este compromis. Dar nu ar trebui să creadă așa, pentru că nu este adevărat. Rănile tale se pot vindeca. Sigur, dacă începi a zice: *prea târziu pentru mine, la anii mei! Dar dacă nu am reușit până acum..., atunci chiar este sfârșitul.* Multe persoane au lucruri pe care ar vrea să le facă, dar nu le fac, și spun: *asa mi-ar fi plăcut să fac chestia aceea în viața mea!* Și ce aștepti? Începe acum. Nu este minunat? Sigur, dacă tu vei spune: *de acum este prea târziu, ceea ce a fost a fost*, atunci cu adevărat nu mai poți face nimic. Dar dacă nici eu nu voi da glas gândurilor mele, aspirațiilor mele, a ceea ce mi-ar plăcea să fac sau să trăiesc, cine să o facă? De ce ar trebui să o facă altcineva? Pentru mine este o forță incredibilă să văd că mâinile rănite, că incapacitatea de realizare, de construire, de a face ceva, pot să devină mâini glorioase, înviate, vindecate, dacă mă încredințez Domnului.

Apoi, **picioarele** rănite sunt incapacitatea de a face propriul drum, de a deveni noi înșine, de a face drumuri în spirit și călătorii spirituale. Frazele tipice ale oamenilor sunt: *Dacă aș fi avut timp! Este nevoie de mai mult timp! De acum încolo!*

Apoi, **coasta** străpunsă de suliță e iubirea care este rănită. Multe persoane se simt crucificate, impotente înaintea situației lor afective. Sunt persoane care nu își mai iubesc partenerul, dar stau împreună pentru că a reîncepe nu este posibil, prin urmare mai bine merg așa înainte. Sunt persoane care simt că nu mai pot iubi pe nimeni, sunt reci sau care nu mai cred deloc în iubire și încredere. Coasta străpunsă este rănirea inimii.

Toate acestea sunt **răni profunde**: a nu fi acceptat, a fi refuzat, a fi trădat, a nu fi așteptat de cineva. Sunt **senzații puternice** și omniprezente, temeri care nu-ți dau pace zi și noapte, care nu te părăsesc niciodată. Sunt acele **gânduri** rele, nesănătoase, care îți vin automat în minte: că ai greșit totul în viață, că ai greșit în căsătorie, că ai greșit în educarea fiilor, că ai dat în patima alcoolului sau a altor dependențe, că nu ai reușit să te rupi de familie și să îți faci propria familie, că ai rămas, chiar adult fiind, un copilaș al mamei. Sunt răni profunde care îți frâng inima atunci când le recunoști.

Acelea care ne fac să ne dorim să ne ascundem sau, mai bine, să murim când ne dăm seama de ce am făcut sau trăit.

Dar, apoi, auzim cuvintele și avem nevoie să auzim cuvintele Sale: **Pacea să fie cu tine! Eu sunt aici!** Poți trăi la fel! Reîmprospătează-te! Repornește! Cu calm le vom înfrunta împreună! Chiar dacă nu te vei vindeca de tot, eu te voi iubi oricum.

Cristos Înviat vrea să ating mâinile, picioarele și coasta pentru că numai așa voi putea crede că și mâinile și picioarele și inima mea, rănite, se pot vindeca.

Pr. Olimpiu Todorean